



**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 468
din 02.09.2009**

Dosar nr.: 189/2009

Petiția nr.: 4510/29.04.2009

Petent: A D Ș

Obiect: discriminare prin neavizarea unor concedii medicale

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 A. D. Ș. , domiciliat în

II. Obiectul sesizării

2.1 Petentul sesizează faptul că a beneficiat de două concedii medicale, dar ordonatorul de credite a refuzat avizarea acestora.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Petentul, salariat la Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, aduce la cunoștință faptul că în martie 2009 a beneficiat de două concedii medicale, 16 zile eliberat de către Spitalul Colentina, având seria CCMAB nr.5071449, respectiv 15 zile pentru îngrijire copil eliberat de medicul de familie, având seria CCMAB nr.5745542.

3.2 Petentul relatează că, în data de 12.04.2009, când a fost făcută plata salariului aferent lunii martie, a constatat că sus-menționatele concedii medicale nu au fost plătite, deoarece ordonatorul de credite a refuzat vizarea acestora.



IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr.4744/05.05.2009, a fost citat petentul, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, cu ridicarea din oficiu a excepției de necompetență materială, având în vedere că aspectele sesizate se circumscriu conflictelor de muncă. La termenul stabilit de Consiliu pentru data de 28.05.2009, petentul nu s-a prezentat, procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

5.1 Petentul susține că a beneficiat de două concedii medicale iar ordonatorul de credite în mod nejustificat a refuzat vizarea acestora.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau



preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5 Colegiul Director este de opinie că, aspectele sesizate de petent, respectiv faptul că este angajat al Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și a beneficiat de două concedii medicale pe care ordonatorul principal de credite nu le-a avizat în sensul de a le include la plată, se circumscriu posibilelor conflicte de muncă, în consecință nu pot fi analizate prin prisma unor posibile fapte de discriminare, așa cum aceasta este relementată de O.G. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ridicată din oficiu;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul



VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

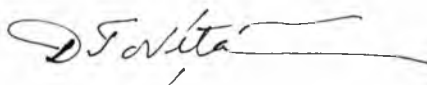
GERGELY Dezideriu – Membru



HALLER Istvan - Membru



NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru



PANFILE Anamaria – Membru



TRUINEA Roxana Paula - Membru



Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

